

Arneres del torrent del Padró

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: El Padró
Emplaçament Llera dreta del Torrent del Padró
Alçada: 168

Coordenades:

Latitud: 41.65363
Longitud: 1.86441
UTM Est (X): 405444
UTM Nord (Y): 4611943

Classificació

Número de fitxa 08053 - 326
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La seva qualitat i raresa en fan un element patrimonial de primer ordre que cal preservar, restaurar i protegir. Cal desbrossar abans que no sigui massa tard la vegetació que l'està començant a envair.

Protecció Inexistent

Accés Difícil

Ús actual: Sense ús

Titularitat Privada

Titular: 08052A004000230000OY

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: ds., 11/02/2017 - 01:00

Descripció

Conjunt d'arneres ubicades en els marges de dues feixes, probablement en desús, a mà dreta del torrent del Padró. Per accedir-hi cal arribar fins al barri que dona accés al Padró. La feixa queda per sobre mateix del torrent del Padró, a tocar d'un forn d'obra, que probablement era possessió del mas Padró. En aquest indret, el torrent és tot ell una llosa perfectament plana, i per tant, de fàcil accés i proximitat per aconseguir l'aigua necessària per fabricar els maons i altres elements constructius.

Es tracta de dues fileres molt ben estructurades: a la part superior, 14 arneres de tronc i a la part inferior, 5 arneres d'armari construïdes en un mur de pedra seca de 2,50 metres d'alçada per 10 metres de llargària. Les pedres estan ben desbastades per proporcionar una estructura perfectament plana, i sòlida. El mur està orientat a migdia, per tal d'aprofitar al màxim les hores de sol.

Les arneres de la part superior estan perfectament alineades. Estan separades entre elles per pilars de pedra perfectament col·locats. El sostre està realitzat amb varies lloses planes, (de tres a quatre) reforçades per dues capes més de llosa plana. Al damunt hi ha una capa d'uns trenta centímetres de terra. La profunditat és d'1,20 metres per una amplada de 0,30 a 0,40 metres i una alçada de 0,55 metres útils.

Al dessota, hi ha un total de cinc arneres d'armari. La part superior té una llinda de tancament que ahora suporta l'entrada de les de tronc. Cadascuna d'elles mesura 1,10 metres d'alçada per un d'amplada i 0,45 metres de fondària.

Observacions:

A l'extrem occidental de la feixa superior, on encara queda algun ametller mig sec, hi ha un muret d'un metre d'alçada amb tres arneres més, més petites en no massa bon estat de conservació.

Història

Les arneres construïdes aprofitant els marges de pedra seca són el testimoni d'una arquitectura popular que relaciona l'home amb l'aprofitament dels recursos naturals i l'economia de subsistència. En un indret on la pedra era el material de construcció per excel·lència no hauria de ser estrany trobar murs de pedra seca o baumes emprats per tenir-hi arneres. Malauradament n'han quedat molt poques d'aquestes construccions. Els processos de mecanització del camp o l'abandonament de les terres de conreu, han esborrat algunes de les construccions més representatives de l'arquitectura popular rural. Podríem considerar que les primeres arnes a més dels eixams localitzats a la natura haurien pogut estar troncs d'arbres buidats com l'escorça de suro, en el sentit més rudimentari. Les tècniques s'haurien perfeccionat amb el pas dels segles per tal d'aprofitar al màxim la mel i la cera. Moltes cases i masos tenien arnes per al consum familiar, procurant-se els eixams silvestres i semi-domesticant les abelles.

Durant el procés de construcció dels murs calia tenir molt present les dimensions de les arnes i la tipologia per tal de poder-les encabir correctament. L'arna podia ser feta amb el tronc buidat d'un suro, com en queden encara al Maresme i al Vallès, de canya o de sarga i també de fusta, aprofitant una portadora vella, o una caps de llauna. Amb aquestes construccions es podien protegir les abelles i la mel no només de les inclemències del temps sinó també d'alguns depredadors, ja que emprant aquest sistema només quedava al descobert la cara exterior de l'arna amb els forats d'entrada i sortida de les abelles.

Bibliografia

MARTÍN i VILASECA, Fèlix i PREIXENS i LLEVADOT, Josep (2005). Les construccions de pedra seca. Inventari de cabanes de volta, balms murades i aljubs a les terres de Lleida. Pagès editors. Lleida.
QUERALT BOLDÚ, Ramon (2008). Les cabanes de volta de les Borges Blanques. Paisatges, fets i gent. Cossetània edicions. Valls.

RIPOLL, Ramon, coord. (2010). La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració. Col·lecció Arquitectura tradicional, vol. 3. Edicions Brau. Figueres.

SOLER i BONET, Josep M. i PERARNAU i LLORENS, Jaume (1985). "Les barraques de vinya al terme municipal d'Artés (Pla de Bages)"; dins Dovella, núm. 17. Manresa, pàgs. 37-43.

SOLER i BONET, Josep M.(1987). "Barraques i tines, construccions per a la vinya"; dins Dovella, núm. 24. Manresa.

SOLER i BONET, Josep M.(1988). "La tècnica de la pedra seca. La construcció popular"; dins Dovella, núm. 29. Manresa, pàgs. 47-52.

SOLER i BONET, Josep Maria (2000). "La construcció en pedra seca, arquitectura, patrimoni i tradició"; dins Dovella, núm. 70. Manresa, pàgs. 9-11.

VALLS i PUEYO, Joan (2002). Les construccions de pedra seca al terme de Castellbell i el Vilar; dins Dovella, núm. 78. Manresa, pàgs. 56 - 59.

